

dige Wandel i den lange Narrætte, han har boet i Byen; den Anden (Sognepræsten) derimod bekræfter de tre Mænds Troværdighed, som har bevidnet det Samme. Om det her er muligt at tilveiebringe Forlig, interesserer kun Udvalget, forsaavidt det derved oplyses, om Silja kan kaldes lidt mere eller lidt mindre end „halvt forfalden“, og forsaavidt dette bør kunne have nogen Indflydelse paa Bedømmelsen af hans Værdighed til at faa Indfødsret. Udvalget mindes ikke, at et saadant Hensyn tidligere er gjort gjældende ved Spørgsmaal om Indfødsrets Meddelelse. Derimod er „et pletfrit Rygte“ i Almindelighed opstillet som Betingelse i en af Landssthingets Udvalg den 30te November 1866 afgiven Betænkning (Tillæg B., Spalte 16). Denne Betingelse har det i samme Rigsdagssamling derefter nedsatte Folkethingsudvalg godkjendt i sin Betænkning af 27de Marts 1867, men dog derhos fundet Anledning til at fremhæve, „at ikke enhver hvilkensjomhelst den Paagjældende tidligere overgaaet Straffedom, f. Ex. en Dom for Kvaksalveri eller lignende mindre Overtrædelse, i og for sig kan siges at kaste en saadan Skygge paa Ansøgerens Karakter, at Indfødsret af den Grund alene, naar han forøvrigt, som det hedder i Landsthingsudvalgsbetænkningen, „i sin Areds har vundet en vis Velvillie og Anerkjendelse som den, der virkelig har sluttet sig til det danske Hjem“, burde negtes ham“ (Tillæg B., Spalte 875).

Udvalget, som slutter sig hertil, skjønner ikke, at det skulde sætte en større Plet paa Nogens Wandel, at det muligvis kan siges om ham, at han er noget tilbøielig til Drif, — end at der er overgaaet ham en Straffedom, om end for mindre Forseelser. Indtil det ved de i Udsigt stillede Forhør maatte blive godtgjort, at alle de Borgere, som have bevidnet, at Andrageren iøvrigt „stedse har ført en agtværdig Wandel“, have gjort sig skyldige i „falsk skriftlig Erklæring“ ell. Sign., — indtil da mener Udvalget at burde tage Erklæringen af de navngivne Borgere for god. Skulde Ministeriet ved at optage de af Politimester Manns antydede Forhør imellem Lovforslagets 2den og 3die Behandling tilveiebringe Bevis for, at Andrageren ikke er

i Besiddelse af „et pletfrit Rygte“, skal Udvalget selvfølgelig være rede til at tage fornødent Hensyn til de saaledes fremkomne ny Oplysninger i denne Henseende.*)

3) Andrageren er den 5te Januar 1859 ægteviet med en dansk Kvinde, født 1838, hvilket er godtgjort ved Vielsesattest og Ægtefællens Fødselsattest.

4) I sit Ægtefælskab har han 10 Børn, om hvilke Andragendet af 4de Mai 1882 oplyser, at de da vare i en Alder af henholdsvis 23, 20, 18, 16, 12, 9, 6, 4, 2 Aar og 8 Dage. Sognepræsten, Provst Ponsaing, Formand for Skolekommissionen, har den 4de Mai 1882 bevidnet, at Børnene „dels have nydt, dels nyde dansk Opdragelse og Undervisning“.

5) Dette Punkt („om han er det danske Sprog mægtig“) bortfalder, da Andrageren er født i Sverige.

6) Han er paa særlig Maade knyttet til Danmark derved, at han er Eier af en Gaard paa Byens Udelgade (bevidnet af 3 navngivne Borgere i Nykjøbing p. S., hvis Troværdighed derefter er bekræftet af Provst Ponsaing).

7) Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den kommunale Bestyrelse paa det Sted, hvor han har fast Ophold, anbefaler ham til at erholde Indfødsret, foreligger der Udvalget følgende Oplysninger.

*) Efterat Udvalget havde holdt sit sidste Møde den 16de ds. og ved en Skrivelse til Indenrigsministeren givet denne Leilighed til Samraad, om han maatte ønske det, afgav Indbringeren af det omhandlede Andragende en yderligere anbefaling for Silja til Udvalgets Formand. Anbefalingen lyder saaledes:

„Vi underrettede Borgere i Nykjøbing paa Sjælland bevidne herved, at Sr. Restauratør Silja heraf Byen i de Aar, vi have kjendt ham, stedse har ført en agtværdig Wandel.

Nykjøbing i Januar 1883.“

Underkrifternes Tal er 41, hvoraf Ordføreren dog har fundet 4 at være de samme som paa Anbefalingen af 16de August 1882. At alle 41 Underkrivere ere „troværdige Mænd“, er bekræftet af Sognepræsten, Provst Ponsaing den 15de ds. Drdf.